

KOETTELEMUKSET

Mitä suuremmat kiusaukset ja vaikeudet kristittyä kohtaavat, sitä suurempi on myös häntä kohtaava taivaallinen lohdutus. Tämä kokemus näkyy johdonmukaisesti sekä pyhien ihmisten opetuksissa että elämäkerroissa. Kristinusko kääntää tämän maailman arvojärjestyksen päällelleen: monet pyhittyneet ihmiset arvelivat tai ehkä pikemminkin tunsivat Jumalan hylänneen heidät, jos jäivät joksikin aikaa ilman mitään koettelemuksia.

Marraskuussa 2006 kuollut romanialainen tunnustaja-pappi isä George Calciu, joka vietti suuren osan elämästään kommunistien vankilassa, sanoi tästä asiasta jotakuinkin seuraavasti:

”Jos meillä on Jumala, me emme koskaan luhistu tämän maailman kipujen takia. Kaikkein hirvittävimpien kärsimyksiemme aikana me yhtäkkiä löydämme valoisan keitaan ja pyhän ilon.” (The Orthodox Word, 255, 2007, s. 167)

Tällaiset sanat eivät ole tämän maailman filosofiaa tai terapiaa, vaan kokemuksen teologiaa, Elämän sanoja. Yksinkertaisilla sanoilla on suuri voima, kun ne nousevat aidosta kokemuksesta. Ne ovat jyyviä, jotka nöyrässä maassa tuottavat satoa.

Usein ihminen kuitenkin tuntee, että hän on keskellä kärsimyksiä ilman mitään lohdutusta. Tämä johtaa ihmisen helposti katkeruuteen ja lamaannukseen sekä etsimään lohdutusta himoista.

Koettelemusten suurin vaikeus ei liene itsessään siinä, miten paljon meihin koskee tai mitä meiltä viedään tai miten meitä herjataan, vaan tällaiset tapahtumat saavat elämän tuntumaan turhalta ja tarkoituksettomalta. Koettelemukset uhkaavat viedä ihmisen aarteen. Ne rikkovat pinnan ja näyttävät onko pinnan alla uskoa: onko siellä elämää vai tarkoituksettomuus, ylösnousemuksen ilo vai kuoleman pelko.

Pyhän esipaimen Ignatin (Brjantsaninov) mukaan kilvoittelija ei voi saavuttaa jumalallista rakkautta, ”ellei hän koettelemusten lääkitsemänä oksentaisi sisältään kaikkea pahuutta ja ylpeyttä, jotka ovat saastuttaneet langenneen luonnon.” (Areena, s. 185)

Kärsimykset antavat ihmiselle mahdollisuuden vaihtaa asennettaan evankeliumin mukaiseksi, uudistua sisäisesti. Ei ole kauniimpaa vapauden ilmausta kuin ihminen, joka kiittää Jumalaa kärsimysten keskellä.

”Jumalan palvelijat! Uskokaa lujasti, että teitä kohtaavat vastoinkäymiset eivät tule itsestään, vaan Jumalan sallimuksesta. Koettakaa kaikin voimin kestää ne kärsivällisinä ja pitkämielisinä ja ylistäkää ja kiittäkää Jumalaa niistä. Luottakaa siihen, että se, joka koettaa paeta murheita ja etsii murheetonta tietä, toimii vastoin omaa pelastustaan. Sokeudessaan hän yrittää sekoittaa pelastuskilvoituksen järjestyksen, jonka Jumala on asettanut kaikille palvelijoilleen”, kehottaa piispa Ignati (Areena, s. 187).

Heikki Alex Saulamo